

УКРАЇНА

(19) UA (11) 51169 (13) U
(51) МПК (2009)
A61B 17/00

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ
І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ
ВЛАСНОСТІ

ОПИС
ДО ПАТЕНТУ
НА КОРИСНУ МОДЕЛЬ

видається під
відповідальність
власника
патенту

(54) СПОСІБ АНТИРЕФЛЮКСНОГО ХОЛЕДОХОДУОДЕНОАНАСТОМОЗУ ПРИ ХІРУРГІЧНОМУ ЛІКУВАННІ ПОРУШЕННЯ ПРОХІДНОСТІ ПОЗАПЕЧІНКОВИХ ЖОВЧНИХ ШЛЯХІВ У ХВОРИХ ПОХИЛОГО ТА СТАРЕЧОГО ВІКУ

1

2

(21) u200912679

(22) 07.12.2009

(24) 12.07.2010

(46) 12.07.2010, Бюл.№ 13, 2010 р.

(72) ВОРОВСЬКИЙ ОЛЕГ ОЛЕГОВИЧ, БОНДАР-
ЧУК ОЛЕГ ІВАНОВИЧ

(73) ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМ.М.І.ПИРОГОВА

(57) Спосіб антирефлюксного супрадуоденального
холедоходуоденоанастомозу при хірургічному лі-
куванні порушення прохідності позапечінкових
жовчних шляхів у хворих похилого та старечого

віку, що передбачає розсічення холедоха та два-
надцятипалої кишки, евакуацію застійної жовчі та
конкрементів із просвіту жовчної протоки, форму-
вання білідигестивного анастомозу по типу "бік в
бік" вузловими швами атравматичною голкою (вік-
рил 4/0) без захвату слизових оболонок, який **від-
різняється** тим, що розкриття просвіту холедоха в
подовжньому напрямі виконується розрізом від 1,0
до 1,5 см в супрадуоденальній ділянці, а дванад-
цятипалу кишку розсікають в поперечному напрямі
в низхідній ділянці по задньо-боковій стінці.

Корисна модель відноситься до хірургії поза-
печінкових жовчних протоків і може бути викорис-
таний при лікуванні хворих з порушенням прохід-
ності позапечінкових жовчних шляхів. За даними
О.О. Шалімова, частота виконання супрадуодена-
льної холедоходуоденостомії складає 10 - 15%
всіх операцій на жовчовивідних шляхах. Серед
різних варіантів формування супрадуоденального
холедоходуоденостомії найбільшу популяр-
ність набула розроблена методика запропонована
О.О.Шалімовим. Згідно з відомим способом за-
гальну жовчну протоку розсікають в поперечному
напрямі поблизу верхнього краю дванадцятипалої
кишки розрізом від 15 до 20мм, накладають задній
серо-серозний шов між протокою та стінкою два-
надцятипалої кишки. Дванадцятипалу кишку розсі-
кають в подовжньому напрямі розрізом незначно
коротшим за лінію швів, відступивши від нього на
3мм. Формують анастомоз за допомогою шва че-
рез всі три оболонки холедоха та дванадцятипалої
кишки. Закінчують формування анастомозу накла-
данням переднього серозно-серозних швів. Для
розвантаження анастомозу накладають кілька до-
даткових швів між гепатодуоденальною зв'язкою
та дванадцятипалою кишкою [Шалимов А.А., Коп-
чак В.М., Сердюк В.П., Хомяк І.В. Хирургическое
лечение рубцевых стриктур желчных протоков // Матеріали ХІХ з'їзду хірургів України: Збірник наук.
Статей. - Харків, 2000. - С 109-110.].

При даній методиці на першому етапі викону-
ють верхньо-серединну лапаротомію, відділяють
холедох з гепатодуоденальною зв'язкою обережно,
щоб не пошкодити портальну вену злегка припід-
німають його пінцетом.

На другому етапі загальну жовчну протоку ро-
зсікають в поперечному напрямі поблизу верхньо-
го краю дванадцятипалої кишки розрізом до 20мм,
накладають задній серо-серозний шов між прото-
кою та стінкою дванадцятипалої кишки. Саму два-
надцятипалу кишку розсікають в подовжньому на-
прямі розрізом незначно коротшим за лінію швів,
відступивши від них на 3мм.

На третьому етапі формують анастомоз швом
через всі три оболонки холедоха та дванадцяти-
палої кишки. Закінчують формування анастомозу
накладанням переднього серозно-серозних швів.
Натягнення анастомозу ліквідують кількома до-
датковими швами між гепатодуоденальною зв'яз-
кою та дванадцятипалою кишкою.

Основними недоліками відомого способу є те,
що при розсіченні як холедоха, так і дванадцяти-
палої кишки розрізи становлять біля 2-х см, які
пересікають м'язевий прошарок холедоха та попе-
речні м'язи дванадцятипалої кишки, що сприяє
розвитку рефлюкса вмісту кишки в просвіт за-
гальної жовчної протоки. Особливо це проявляється у
хворих похилого та старечого віку, де на тлі холе-
дохолітіазу чи стенозу фатерового сосочка спо-

(19) UA (11) 51169 (13) U

стерігається дискнезія позапечічкових жовчних шляхів за гіпотонічним типом та послаблення перистальтики дванадцятипалої кишки у вигляді постопераційного дуоденостазу.

В основу корисної моделі "Спосіб антирефлюксного супрадуоденального холедоходуоденоанастомозу при хірургічному лікуванні порушення прохідності позапечічкових жовчних шляхів у хворих похилого та старечого віку" поставлено завдання уникнути інтенсивного натягнення шва анастомозу між холедохом та дванадцятипалою кишкою та розвитку рефлюксу вмісту дванадцятипалої кишки в просвіт загальної жовчної протоки. Це досягається тим, де згідно з корисною моделлю, розсікають холедох розрізом в поздовжньому напрямі від 1,0 до 1,5см в супрадуоденальній ділянці. Дванадцятипалу кишку розсікають в поперечному напрямі в низхідній ділянці по задньо-боковій стінці та формують біліодигестивний анастомоз по типу "бік в бік" вузловими швами за допомогою атравматичної голки (вікріл 4/0) без захвату слизових оболонок.

Спосіб здійснюється таким чином. Виконують верхньо-серединну лапаротомію, відділяють холедох з гепатодуоденальної зв'язки. Розкривають просвіт холедоха розрізом в поздовжньому напрямі від 1,0 до 1,5см в супрадуоденальній ділянці. Дванадцятипалу кишку розсікають в поперечному напрямі в низхідній ділянці по задньо-боковій стінці. Після евакуації застійної жовчі та конкрементів із просвіту жовчної протоки формують біліодигестивний анастомоз по типу "бік в бік" вузловими швами за допомогою атравматичної голки (вікріл 4/0) без захвату слизових оболонок. Під анастомоз

підводять два дренажі типу Редона №6, лапаротомну рану ушивають. Таким чином, досягається мінімальне натягнення між дванадцятипалою кишкою та холедохом, а майже неушкоджений циркулярний прошарок м'язової оболонки попереджає небажаний рефлюкс вмісту кишки в просвіт холедогу.

Приклад. Історія хвороби №2207. Хворий Т., 78р., діагноз: жовчнокам'яна хвороба, хронічний калькульозний холецистит, холедохолітіаз. Поступив 11.02.2009 на оперативне лікування в плановому порядку. 16.02.2009 хворому були виконані операції: 1) холецистектомія від шийки; 2) формування антирефлюксного супрадуоденального холедоходуоденоанастомозу за вищевказаною методикою. 25.02.2008 хворий виписаний із стаціонару.

В післяопераційному періоді ускладнень не спостерігалось. Хворий, на даний час, знаходиться на диспансерному обліку за місцем проживання, рецидиву захворювання та післяопераційних ускладнень не спостерігається.

Експериментально-клінічне впровадження запропонованого способу проведено на базі хірургічного відділення обласного госпіталю для інвалідів Вітчизняної війни м. Вінниці на 10 хворих. Безпосередні та віддалені результати оцінені за шкалою Visick як добрі. В одного хворого спостерігали післяопераційний холангіт.

Таким чином, запропонований спосіб дає змогу уникнути рефлюксу дуоденального вмісту у просвіт загальної протоки.